

skattemyndighederne. Denne indberetning er helt afgørende for at forhindre en gentagelse af det administrative kaos, som vi oplevede i sommeren 1988.

Mindretallet er betænkelig ved skatteministerens oplysninger om op imod 100.000 fejlbehæftede opkrævninger for 1987-afgiften. Derfor lægger mindretallet vægt på ministerens udsagn til Skatte- og Afgiftsudvalget om, at han har fundet en »smidig måde at klare problemet på«, og at han påtager sig det fulde administrative ansvar for problemets løsning.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil endvidere stemme imod de af skatteministeren stillede ændringsforslag samt redegøre for sin stilling til de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Mindretallet ønsker i øvrigt at udtale følgende:

Med denne ændring af renteaftgiften sættes loven, som nu har haft virkning i to år, i realiteten næsten ud af kraft. Den får stort set kun virkning fremover, fordi alle lån optaget indtil 11. oktober 1988 i realiteten vil blive fritaget, såfremt skatteyderen i øvrigt har behov herfor.

Mindretallet er modstander af denne dramatiske lempelse og mener, at der var behov for en betydelig lempelse for 1987-afgiften gennem et højt bundfradrag, som aftrappes over 5 år. Mindretallet mener, at renteaftgiften burde opkræves sammen med kildeskatten og indregnes i skattekortet, så man undgår efterbetalingerne, og at rentefradragsretten i øvrigt skal aftrappes i første omgang for så vidt angår forbrugslån. Men mindretallet understreger, at det må ske over en årrække.

I den forbindelse vil mindretallet citere Venstres formand, nuværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, der i en artikel i Jyllands-Posten den 3. januar 1979 skrev:

»En af de virkelig hellige køer i vort skattesystem er retten til at fratække renter på selvangivelsen. Den danner grundlag for mange menneskers privatøkonomi, hvor man indretter sit forbrug i dag efter sine forventede indtægter i morgen. Mange føler derfor grunden skride under sig, når der tales om at gribe ind over for rentefradragsretten. Det er imidlertid bydende nødvendigt, at der gøres noget.«

Med denne lovændring tror forligspartierne formentlig, at der nu er skabt ro om renteaftgiften. Virkeligheden vil vise noget andet. Befolkningen kan naturligvis ikke forstå, at forligspartierne på én gang eftergiver »fortidens synder«, forstået som forbrugslån optaget helt frem til 10. oktober 1988, men samtidig opkræver afgiften for 1987 på det foreliggende grundlag og med kun en ubetydelig lempelse. Af svarene på spørgsmål 18 og 19 fremgår det desuden, at der på grund af fejl m.v. er ca. 115.000 skatteydere, der endnu ikke har modtaget opkrævning for renteaftgiften. I alt forventes 365.000 opgørelser udsendt. Heraf skønner ministeriet, at 100.000 forventes fejlbehæftede. Af de 365.000 husstande, der i december 1988 modtager renteaftgiftsopkrævninger, vil altså mindst 215.000 have god grund til at være utilfredse. Så alene af den grund vil debatten om renteaftgiften ikke forstumme.

For 1988 vil de nye ændringer vanskeligt kunne nås inden årets udløb, og det er mindretallets vurdering, at pengeinstitutterne vil få særdeles svært ved at opfylde oplysningspligten uden mange fejl. Alt tyder således på en tilsvarende debat om renteaftgiften, når næste opkrævning udsendes i efteråret 1989, også selv om ministeren har sikret sig imod en udsendelse midt i dagspressens agurketid.

Med de ændringer, der nu bliver vedtaget, vil en meget, meget stor gruppe af skatteydere få mulighed for at optage nye forbrugslån. Det gælder typisk skatteydere med kassekreditter, der helt eller delvis er afdækket af en værdipapirbeholdning.

Set over hele det hidtidige forløb har renteaftgiftsloven været et udpræget eksempel på hele to regeringers og deres støtupartiers ufuldkommenhed.

Selv om Socialistisk Folkeparti har sympati for nogle af de lempelser, der er gennemført for 1988 og fremover, og som fjerner nogle af de uretfærdigheder, den oprindelige lovgivning indførte, så vil vi ikke tage noget medansvar for dette roderi.

Og det skulle ikke undre os, hvis virkeligheden viser, at den endegyldige dato for lån, der omfattes af renteaftgift, ikke er nået endnu. Først fastsattes 6. oktober 1986 som dato. Senere blev datoen fremrykket til 31. december 1986. Så flyttedes datoen frem til 30. juni 1988